

udvalget, når det kun drejede sig om 1 mio. kr., fordi der var mange andre gode projekter på det aktstykke. Men jeg kan ikke forstå, hvorfor Fremskridtspartiet så ikke tog det samlede aktstykke ned i salen, så vi kunne have taget en drøftelse på det tidspunkt.

Så sagde hr. Kim Behnke også, at vi den 4. maj først og fremmest skal ære frihedskæmperne og modstandsfolkene. Det skal vi også. Vi skal ære dem, og det sker mange steder i landet, men den 4. maj skal vi også fejre sejren for friheden, sejren for åbenheden, sejren for tolerancen. Hvordan vi hver især vil højtidelig holde eller festlig holde den sejr, demokratiets sejr, ville Folketinget stå sig godt ved ikke at blande sig i.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Jeg vil ikke tillægge laserlyspjektet dårlige intentioner, men jeg synes ligesom mange modstandsfolk, at det er det forkerte lys på den forkerte kyst.

Men heldigvis betyder friheden også, at man kan højtidelig holde 50-års-dagen, som man selv føler det rigtigt. Jeg mener, man skal tænde et bål på den kyst, det drejede sig om under krigen, derfra, hvor 7.000 danskere kunne flygte til Sverige, og hvor vi modtog ammunition og våben. Lad os tænde et bål fra Gilleleje til Dragør, også som en hilsen og tak til Sverige, og lad os så i øvrigt mindes og glædes den dag og ikke strides om den.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg er meget enig i det sidste, der blev sagt, og vil blot her sige, at jeg også er enig med hr. Arne Melchior i, at den splittelse, der er nu, ikke var til stede under modstandsbevægelsen. F.eks. er Flemming Juncker én, som jeg har kendt meget. Jeg vil stadig væk fastholde, at Flemming Juncker er dybt reaktionær. Det brev, han har sendt til os alle sammen herinde, som vi fik for ti dage siden, har en sprogbrug og nogle forestillinger, som han har fuldstændig ret til at have, men når man snakker om forhastede afkoloniseringsringer, og når man slår hele den fredsbevægelse, der har været, sammen i ét stort morads som noget meget, meget nedbrydende, ja, så må det siges at være dybt reaktionært.

Jeg synes, at Flemming Juncker og alle andre skal have plads, skal have lov til at være her. Det er jeg meget stor tilhænger af, men de skal ikke have lov til at bestemme det hele. Det, som

har generet så voldsomt i denne debat, er, at de holdninger – f.eks. i forhold til vores unge mennesker, som ikke kender modstandsbevægelsen – skal få lov til at tegne hele den danske modstandsbevægelse.

Og sådan fremstod det. Da fru Pernille Sams havde sit indlæg, brugte hun jo simpelt hen striben af Ulrik Høys og Flemming Junckers argumenter. Det var sådan, det dér blev lagt op, og det var derfor, jeg synes, det var nødvendigt at gøre opmærksom på, at de synspunkter er fuldt legale – og jeg vil slås for de menneskers ret til at have dem – men jeg vil altså også slås for, at vi får et andet billede af modstandsbevægelsen end det, der tegnes af den slags synspunkter, uanset hvilken patos de kan fremkalde hos en stribe af mine moddebattører i denne her debat. Det må stå for deres egen regning, at de i den grad føler, de skal bruge al deres taletid på deres forargelse i stedet for at bruge den på indholdet.

Og så kommer spørgsmålet om at træde på nogens følelser. Jeg er ked af, hvis jeg her har trådt på nogens følelser. Jeg tror ikke, at en Flemming Juncker vil føle sig trådt på som følge af det, jeg siger. Han er en ærlig stridsmand.

I modsætning til så mange andre står han da ved det, han siger, og han står ved, hvor han er henne i det her billede. Så det er helt i orden.

Jeg har åbenbart trådt på nogle, som er blevet afsløret i at ville have patent på ejendomsretten til både modstandsbevægelse og 4. maj. Det er jeg måske knap så bedrøvet over. Oven i købet så lidt bedrøvet, at jeg kan risikere at komme til at grine midt i det hele. Det vil jeg så hermed benytte lejligheden til at undskylde for, for det er selvfølgelig ikke særlig pænt af mig.

Men jeg vil nok sige, at jeg også mest havde lyst til at græde over, at vi kommer til at opleve sådan en stor dag som den, vi skal have på 50-års-dagen den 4. maj, i den grad gjort til genstand for politiserende monopolisering af dagen. Der er plads til os alle sammen. Det var det, vi skulle slås for i dag.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Diskussionen her og diskussionen i offentligheden om dette spørgsmål har anlagt to hensyn: hensynet til den kunstneriske frihed på den ene side og hensynet til den overvejende del af modstandsbevægelsens holdninger på den anden side.